

P E R O R A T I O.

Ergo, amicelector, jam concludo hasce meas ethicas
 meditationes, non quòd existimem, eas omnibus
 numeris absolutas & perfectas esse; hoc enim si mihi
 tribuerem, ultrà quàm decet saperem, quod illi facere
 solent, qui suo se pede metiti nondum didicerunt, quique
 nihil rectum putant nisi quod ipsi faciunt. Quare de
 hoc meo opusculo ut debeo judico. Non dubito, fore,
 qui in methodo quædam sint desideraturi, quæ si me-
 cum candidè & amicè communicaverint, me *χάριν γά-
 εις αὐτεισόρθουν* experientur. Eum enim in finem in lu-
 cem hunc libellum exire volui, ut temporis progressu, si
 Deus ulteriore gratiam largitus fuerit, limatior & non-
 nullis in partibus auctior appareat. Semper recordari so-
 lito quod Horatius monet: *Nihil est ab omni Parte bea-
 tum.* Nec datur in hac naturæ imbecillitate ad omnimo-
 dam assurgere perfectionem. Quapropter si quis fuerit,
 qui ad hunc libellum censoriam virgulam adferre volet,
 cum ego obnixè rogatum volo, ut simul cum illâ virgulâ
 adferat animum non lividum, non hostilem, sed candi-
 dum, apertum & amicum. Hoc si cognovero, tantum
 abest ut propter liberas monitiones illi succenseam, ut
 potius maximas ipsi gratias agam. Et quut non gratias
 agerem ei, qui in meis laboribus juvandis & exornandis
 nulli parcit labori & curæ? Omnem enim nostrum la-
 borem ad juventutis commodum & ædificationem im-
 pendi justum & æquum est. Si verò intellexero, à quo-
 quam hunc meum libellum sive sarcasticè, sive scopticè,
 peti, & dente, quod ajunt, Theonino rodi, eum ego
 nullâ responsione dignum judicabo, vel loco responsio-
 nis ei tritum illud occinam: *Virum malum vel mus mor-
 deat.* Nec enim maleolorum obtrectationi tantum est
 conce-